

Szerkesztői asztal

adó körútját a Művelt Nép Könyvtar-
jesztő szervezésében tovább folytatta
az országban.

A Hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Gimnázium 250 éves jubileuma alkalmából nyelvtudományi vándorgyűlést rendeztek 1972 őszén. Az itt elhangzott előadások anyagát közli a Vásárhelyi Tanulmányok most megjelent kötete. Az első két tanulmány a gimnázium hajdani nagy tanárainak munkásságához kapcsolódik. Imre Sándor nyelvtanítói és nyelvművelői munkásságáról Sipka Sándor értekezik, Korga Györgyné pedig Németh László stílusát elemzi. Hajdú Mihálynak A Vásárhelyi-puszta földrajzi nevei című írása mellett a középiskolai magyartanítás legfontosabb kérdéseiről szóló tanulmányokat (Szathmári István, Szende Aladár és Kovalovszky Miklós munkái) olvashatjuk még a kötetben, melyet Bárczi Géza lektorált és Szathmári István szerkesztett. Az „országos tanári közvélemény tájékozódását” segítő gyűjtemény a Hódmezővásárhelyi Városi Tanács anyagi támogatásával jelent meg.

KALLÓS ZOLTÁN vendégünk volt. A *Balladák könyve* új kiadása alkalmából járt Magyarországon a romániai magyar folklór kiváló gyűjtője, akinek nevét és munkásságát két nagy műve, a *Balladák könyve* és az *Új guzsalyam* mellett az elmúlt években mindenütt, ahol magyarok élnek, ismertté tette. Az Európa Kiadónál újra megjelent a *Balladák könyve*, mely valószínűleg az 1973-as év legnagyobb könyvszenzációja, a múlt év végén pillanatok alatt elfogyott. Kallós Zoltán most Hódmezővásárhelyen a Bethlen Gábor Gimnáziumban tartott előadást, majd Szegeden a Bartók Béla Művelődési Központban. Mindkét helyen Czine Mihály vezette be a folklorista műsorát, és mindkét helyen százzszámra dedikálta Kallós a *Balladák* könyvét. Január 26-án baráti beszélgetésre ellátogatott Kallós Zoltán a Tiszatáj szerkesztőségébe is. (Fényképe ekkor készült.) Elő-

A vajdasági nemzetiségek irodalma. 1973-ban a belgrádi Nemzeti Könyvtár megnyitása alkalmából kiállítás nyílt a vajdasági nemzetiségek irodalmi műveiből. Ennek a kiállításnak katalógusa viseli a fenti címet, s ez a katalógus közli az 1945–1972 között a Vajdaságban megjelent magyar irodalmi művek jegyzékét. Tulajdonképpen ez az első könyvkatalógusa a vajdasági magyar irodalomnak, amely e kiadvány szerint 415 önálló művet termelt a jelzett időben. A katalógus közli a vajdasági román, szlovák és ruszin nemzetiségek irodalmának könyvjegyzékét is.

Fábián Zoltán, az írószövetség titkára vezetésével a vidéki írócsoportok titkárainak megbeszélésére került sor Szegeden, január 23-án. A tanácskozáson részt vett Funk Miklós, a Művelődésügyi Minisztérium irodalmi osztályának helyettes vezetője.

PUSZTASZER. Még Erdei Ferenc indította el a mozgalmat, hogy Pusztaszer legyen nemzeti emlékhely. Az ő írása után meginduló vita, majd a megvalósító munka egyik szerény, de nagyon szép dokumentuma a *Pusztaszer* című miniatűr könyv, melyet a Szegedi Nyomda miniatűrkönyvklub tagjai készítettek társadalmi munkában. Nemcsak a kiskönyvgyűjtők érdeklődését szolgálja ez a kiadvány, hanem ennek a fontos történelmi emlékhelynek jobb megismerését is. (Bár aligha jutnak hozzá sokan.) Anonymustól Erdei Ferencig sorakoznak a szerzők, akik Pusztaszerről szólnak, Ady s Juhász Gyula többször is. A könyvet Péter László szerkesztette. Ő foglalja össze a Pusztaszer-vita legfontosabb mozzanatait. A Szegedi Nyomda miniatűr könyveinek híre már túljutott a gyűjtők körén, s ennek a sorozat tartalmi gazdagságán túl az is az oka, hogy Vincze György szép tipográfiájával jelennek meg ezek a könyvecskék.

Dicsérhetnének csupán a hasznáért, de ez a könyv rendkívüli szépségével külön is figyelmet érdemel. Makóról kaptuk, a címe: *P. Makó városának víz által való pusztulásáról*. Szerzője Gilitze István (1785—1830), ki „együgyű paraszt” létére versbe örökölte az 1821-es makai árvíz pusztítását. Históriaját ki is nyomatta még abban az esztendőben, Grün Orbán szegedi tipográfussal. A Somogyi-könyvtárban

őrzött egyetlen példány fölhasználásával készült a mostani kötet, a gyomai Kner Nyomdában. (Fakszimilében és mai szedéssel is közli a szöveget.) A művelődéstörténeti, várostörténeti fontosságú históriás ének egyenértékű társa az a négy illusztráló tábla, amelyeken Jámborné Balogh Tünde batiképei idézik az egykori szenvedő várost. A könyv előszavát és jegyzeteit Tóth Ferenc írta; szerkesztői Papp János és Petőcz Károly, lektorai Ortutay Gyula és Péter László voltak.

ALUTA. Ez a címe a Sepsiszentgyörgyi Múzeum évkönyvének, amelynek 1971-es kötetét most hozta a posta. (Ugy látszik, az évkönyvek mindenütt ekkora késéssel jelennek meg!) A mintegy hatszáz oldalas tanulmánykötet bőséggel közli néprajzi, településtörténeti, magyar—román kapcsolattörténeti anyagot, de fontos történeti és irodalomtörténeti tanulmányokat is olvashatunk a kötetben. pl. Imreh István a székelly falvak törvényeiről, Seres András a barcaújfalusi fazekasságról, Szigeti József Apáczai Csere Jánosról, Sombori Sándor meg Mikszáth regényalakjainak sepsiszentgyörgyi megfelelőiről ír. A naiv művészetek iránt fölébredt érdeklődés körébe vág Constantin Stanca írása Ghită Baciu parasztköltőiről. kinek műveiből egy kis kötetnyit is közöl.

